

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 9025/2021
02.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Секуловић, адвокат из ..., против туженог „Сава неживотно осигурање“ АДО Београд, чији је пуномоћник Милош Луцић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 524/21 од 28.09.2021. године, у седници већа одржаној 02.06.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против става трећег изреке пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 524/21 од 28.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу П 85/2019 од 26.11.2020. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати на име накнаде штете настале по штетном догађају од 28.06.2009. године, а на име поправке оштећених апарата за точење горива износ од 282.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 26.11.2020. године, као дана пресуђења, па до исплате, док се преко досуђеног а до траженог износа од 4.420.260,00 динара, на име набавке два нова апарата за точење горива и поправке једног апарата за точење горива, као и поправке подземних инсталација на бензинској пумпи у ..., са законском затезном каматом од 28.06.2009. године, као дана настанка штете, па до коначне исплате, као и за тражену законску затезну камату на досуђени износ почев од 28.06.2009. године, као дана настанка штете, па до 26.11.2020. године, као дана пресуђења, захтев тужиоца одбија као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 182.640,00 динара са законском затезном каматом почев од 26.11.2020. године, као дана пресуђења, па до коначне исплате, док се преко овог, па до укупно траженог износа од 708.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 26.11.2020. године, као дана пресуђења, па до коначне исплате, захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка одбија као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка на терет тужиоца у укупно траженом износу од 287.000,00 динара, као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 524/21 од 28.09.2021. године, ставом првим изреке, жалбе тужиоца и туженог су усвојене, па је првостепена пресуда у одбијајућем делу одлуке о главном захтеву и у делу у коме је одлучено о трошковима поступка укинута и у наведеном делу пресуђеном, тако што је, ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете на апаратима за точење горива, поред досуђеног износа од 282.000,00 динара, са законском затезном каматом од 26.11.2020. године до исплате (у ком делу је првостепена пресуда постала правноснажна) исплати износ од још 218.000,00 динара (укупан износ од 500.000,00 динара) са законском затезном каматом од 26.11.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је део тужбеног захтева тужиоца преко укупно досуђених износа од 500.000,00 динара са законском затезном каматом од 26.11.2020. године до укупно траженог износа од 4.420.260,00 динара са законском затезном каматом од 28.06.2009. године до исплате, као и захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ од 28.06.2009. године до 25.11.2020. године. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу надокнади трошкове поступка пред првостепеним судом у укупном износу од 411.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате, као и да му надокнади трошкове жалбеног поступка у износу од 56.820,00 динара. Ставом петим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију против одбијајућег дела одлуке због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20) Врховни касациони суд је оценио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју овај суд пази по службеној дужности, а нису основани ни ревизијски наводи о битној повреди из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП учињеној у поступку пред другостепеним судом, јер је побијана пресуда заснована на правилној оцени изведених доказа.

Према утврђеном чињеничном стању, дана 28.06.2009. године дошло је до саобраћајне незгоде у ... тако што је возач путничког возила „Мерцедес 200Д“, рег. ознаке ..., ББ из ..., изгубио контролу над возилом, скренуо са коловоза и ударио у бензинску пумпу Предузећа „TERRA MBR“ ДОО Шабац. Предметно возило је у време незгоде било осигурано код туженог, по полиси обавезног осигурања од ауто одговорности са роком важења од 13.01.2009. године до 13.01.2010. године. Приликом ове саобраћајне незгоде причињена је материјална штета на надстрешници бензинске пумпе, која је срушена, као и на апаратима за точење горива (марке Wayne dresser тип 973 и 395, од којих је један од апарата произведен 1987. године, а друга два 1994. године). Ови апарати за точење горива се више не производе. Критичном приликом, с обзиром на врсту и степен оштећења апарата за точење горива, није дошло и до оштећења цевовода којима су апарати за точење горива спојени са резервоарима, јер се ради о такозваној флексибилној вези односно савитљивом цреву. Усаглашеним налазом и мишљењем вештака Градског завода за вештачење Зорана Мићевића и

Братислава Виријевића, дипломираних инжињера машинства и вештака за област машинске технике Радета Товарића, утврђена је укупна вредност радова на поправци оштећених апарата за точење горива на дан настанка саобраћајне незгоде дана 28.06.2009. године, у износу од 400.000,00 динара, а на дан 01.07.2021. године, као дана усаглашеног налаза и мишљења вештака у износу од 500.000,00 динара. Наведене цене у усаглашеном налазу и мишљењу вештака дате су на бази података о апаратима за точење горива приближно сличних карактеристика добијених од овлашћеног сервисера „Недељковић“ из ... и још једне фирме из истог места, и то на бази трошкова сервисирања, а не на бази цена нових апарата.

Другостепени суд је, на основу утврђених чињеница, као и усаглашеног налаза и мишљења вештака Градског завода за вештачење и вештака Радета Товарића, закључио да приликом саобраћајне незгоде није дошло до оштећења на посебним инсталацијама. На расправи одржаној пред другостепеним судом 28.09.2021. године, вештаци су одговорили на питање суда у односу на евентуална оштећења на цевоводу наводећи да није дошло до толико великог дислоцирања апарата у односу на основни положај да би могло доћи до оштећења цевовода. Висину материјалне штете на апаратима за точење горива вештаци су дали према ценама апарата приближно сличних карактеристика, према подацима које су добили од овлашћеног сервисера „Недељковић“ која је тужиоцу и дала понуду од 16.04.2010. године, а имали су у виду да се апарати за точење горива какви су постављени на пумпи правног претходника тужиоца више не производе. Стога је другостепени суд одбио тужбени захтев преко износа од 500.000,00 динара до укупно траженог износа од 4.420.260,00 динара, као и захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ од 28.06.2009. године до 25.11.2020. године.

Ценећи наводе тужиоца као ревидента, Врховни касациони суд налази да је правилна одлука другостепеног суда.

Одредбом члана 897. Закона о облигационим односима прописано је да се уговором о осигурању обавезује уговарач осигурања да плати одређени износ организацији за осигурање (осигуравач), а организација се обавезује да, ако се деси догађај који представља осигурани случај, исплати осигуранику или неком трећем лицу накнаду, односно уговорену своту или учини нешто друго.

Одредбом члана 189. став 2. истог закона прописано је да се висина накнаде штете одређује према ценама у време доношења судске одлуке изузев за случаје када је законом наређено шта друго.

Неосновано се ревизијом тужиоца указује на погрешан обрачун накнаде штете која тужиоцу припада указивањем на постојање штете на цевоводима – дефектажи и ценама поправке не само делова апарата већ и цевовода. Наиме, судски вештаци су се изјаснили да на подземним инсталацијама није дошло до оштећења, а до овог закључка су дошли имајући у виду постојање флексибилне везе апарата и цевовода и дислоцираност апарата. Након изјашњења вештака на предњу околност на расправи пред другостепеним судом 28.09.2021. године, тужилац је навео да ставља примедбе на усаглашени налаз јер он представља негацију свега што је до тада урађено у предмету, без конкретизације овакве примедбе и без предлагања новог вештачења. Стога,

другостепени суд је правилно оценио усаглашени налаз и мишљење у односу на тврдњу о оштећењу цевовода. Неосновано је позивање ревидента на претходну пресуду Врховног касационог суда Рев 3147/2017 од 07.11.2018. године, односно тврдња да је овом одлуком заузет став да је тужилац претрпео штету и на цевоводу, с обзиром да то није био ни налог ни смисао одлуке Врховног касационог суда на коју се тужилац позива.

Такође, супротно наводима ревидента, висина материјалне штете на апаратима за точење горива је утврђена на бази података о апаратима за точење горива приближно сличних карактеристика, с обзиром да се раније постојећи апарати за точење горива више не производе, а које податке су вештаци добили управо од овлашћеног сервисера „Недељковић“ која је тужиоцу дала понуду 16.04.2010. године. Тврдње ревизије да у том делу другостепени суд није правилно применио материјално право када је одбио тужбени захтев преко укупно досуђеног износа од 500.000,00 динара, нису основани, а разлоге које наводи другостепени суд у свему прихвата и овај суд. Судски вештаци су саслушани на расправи пред другостепеним судом у потпуности и аргументовано одговорили на све изнете примедбе, управо на сагласан предлог парничних странака, без даљег расправљања суд прочитао доказе и закључио главну расправу.

Градски завод за вештачење и вештак Раде Товаровић су се детаљно изјаснили у односу на висину штете и постојање разлике између последњег датог налаза у овом поступку и раније датих налаза, па је стога ирелевантан ревизијски навод којим се указује да представник Градског завода за вештачење Милан Дојић није учествовао приликом усаглашавања налаза, јер према обавештењу Градског завода од 24.05.2021. године овај вештак није више у радном односу због одласка у старосну пензију.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је применом члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић